

## **(In)compatibility between cognitive representations of self and others**

It can be argued that the frequently assumed privileged role of the self as a habitual reference point in social judgments is often hindered by the fact that, unlike other persons, the self is typically represented primarily in terms of internal, unobservable characteristics. Such characteristics include thoughts, feelings, hopes, plans and desires that are grounded in individual's constant flow of introspective content. In contrast, representations of others are heavily based on external content including observable characteristics and behaviors. The resulting idiosyncrasy of self-representations vis a vis representations of others may render self-representations as incompatible with other social representations. This in turn may contribute to biased social judgments and, consequently to miscommunication, interpersonal conflict, dehumanization, and a variety of other social ills.

Yet, such limitations in the effective use of self-knowledge in social judgments may not be universal. In particular, I will argue that idiosyncrasy of self-representations and resulting incompatibility between the representations of self and others could be less of a problem when additional conditions are met. In particular, this occurs when: (1) the judgment target is someone psychologically close; (2) accessible self-representations involve distant (rather than recent) self-memories; (3) accessible self-representations are relatively abstract, (semanticized) rather than event-specific; or, (4) social judgements concern not a specific other person but more abstract social concepts such as traits.

## **(Nie)kompatybilność poznawczych reprezentacji siebie i innych”.**

Wydaje się, że często pojawiająca się w literaturze teza o uprzywilejowanej roli ja jako nawykowego układu odniesienia w dokonywaniu ocen społecznych, jest ograniczona przez to, że, w przeciwieństwie do innych obiektów społecznych, ja jest zwykle reprezentowane przede wszystkim w kategoriach własności o charakterze wewnętrznym, nieobserwowalnym. Przykładem takich własności są odzwierciedlane introspekcyjnie (własne) myśli, uczucia, nadzieje, plany czy dążenia. Inaczej jest w przypadku poznawczych reprezentacje innych osób, na które składają się głównie własności o charakterze zewnętrznym, n.p. zachowania. Tak więc reprezentacja ja jest w znacznym stopniu idiosynkratyczna, niekompatybilna z tym jak na ogół reprezentowane są inne osoby. Ten stan rzeczy może się przyczyniać do powstawania zniekształceń w sądach społecznych a w konsekwencji utrudniać komunikację społeczną, prowadzić do konfliktów interpersonalnych, dehumanizacji i innych problemów w relacjach z ludźmi. Jednakże, takie utrudnienia w efektywnym stosowaniu wiedzy o sobie mogą nie mieć charakteru uniwersalnego. W szczególności, idiosynkratyczność reprezentacji ja może mieć mniejsze znaczenie gdy spełnione są dodatkowe warunki: (1) ocena dotyczy osoby, która jest psychologicznie bliska, (2) dostępne elementy obrazu własnej osoby dotyczą wydarzeń odległych w czasie, (3) dostępne elementy obrazu własnej osoby zakodowane są w sposób abstrakcyjny (mają charakter semantyczny), (4) przedmiotem ocen społecznych nie są konkretne osoby ale abstrakcyjne pojęcia społeczne (n.p. cechy)